

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – V. Lastavețchi

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan

## DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu,  
Galina Stratulat,  
Nicolae Craiu,  
Victor Burduh,  
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru,

în cauza civilă la cererea înaintată de Dumitru Paraico către SRL „Fly One” cu privire la încasarea compensației legale în cuantum de 400 de euro pentru anularea zborului, încasarea prejudiciului material în cuantum de 162,39 euro pentru diferența de bilet, încasarea venitului ratat în cuantum de 442,65 lire sterline, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Fly One”, fiind casată hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

### c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2017, Dumitru Paraico s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către SRL „Fly One”, solicitând încasarea compensației legale în cuantum de 400 de euro pentru anularea zborului, încasarea prejudiciului material în cuantum de 162,39 euro pentru diferența de bilet, încasarea venitului ratat în cuantum de 442,65 lire sterline, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 25 septembrie 2018, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând suplimentar și încasarea sumei în mărime de 913,68 euro cu titlu de penalitate legală.

În motivarea acțiunii Dumitru Paraico a indicat că, la 24 februarie 2017, a achiziționat de la compania aeriană SRL „Fly One” biletul nr. 1302400089115 (nr. de rezervare XPT62N), la cursa cu nr. 5F 615 ONE Chișinău-Birmingham (Marea

Britanie), pentru data de 31 august 2017, ora 12.25.

Astfel, la 31 august 2017, fiind prezent la timp la Aeroportul Internațional Chișinău, reclamantul a observat că acest zbor nu apărea pe monitoarele curselor aeriene, motiv pentru care clientul s-a adresat reprezentanților companiei aeriene SRL „Fly One”, iar aceștia i-au comunicat despre anularea zborului respectiv.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în aceeași zi, reclamantul a depus o cerere către reprezentanța companiei din cadrul aeroportului, iar a doua zi, acesta s-a adresat cu o plângere nemijlocit la sediul companiei aeriene.

Drept rezultat, reprezentanța SRL „Fly One” i-a comunicat precum că compania aeriană este disponibilă să-i ramburseze costul total al biletului și eventual să-i ofere o reducere de 50% din costul tarifului unui bilet tur pentru un zbor la oricare cursă regulată, operată de către compania SRL „Fly One”, însă reclamantul a refuzat să beneficieze de reducerea menționată supra, solicitând să i se ofere despăgubirea prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012.

În consecință, ca urmare a refuzului reclamantului de a beneficia de reducerea propusă, compania aeriană a comunicat ulterior, prin răspunsul său nr. 823 din 25.09.2017, că refuză să ofere compensația solicitată.

Potrivit reclamantului, pentru a ajunge la destinație, și-a procurat un alt bilet la prețul de 211,09 euro, pe când inițial își procurase biletul cu doar 48,70 euro de la pârât.

Astfel, deoarece Dumitru Paraico avea nevoie urgent să ajungă la locul de muncă, dat fiind faptul că este angajat în or. Bristol, Marea Britanie, la compania PMP Recruitment la Culina Logistics în Avonmouth în funcția de operator la depozit, a fost nevoit să achiziționeze un bilet mult mai scump pentru a ajunge la destinație, fiindu-i astfel cauzat un prejudiciu material în mărime de 162,39 euro, ce constituie diferența de preț al biletului inițial și cel procurat ulterior.

Ca urmare a celor întâmplate, reclamantul a ajuns la muncă cu 7 zile mai târziu, la data de 07 septembrie 2017, în acest sens fiindu-i cauzat, pe lângă prejudiciul efectiv, și un venit ratat. Potrivit informației parvenite de la angajatorul lui Dumitru Paraico din Marea Britanie, venitul reclamantului pentru perioada 24.05.2017 - 25.08.2017 constituie 5072,38 lire sterline, venitul pentru ultimele patru săptămâni, constituie 1 770,76 lire sterline, suma netă, astfel încât venitul zilnic al acestuia este de 88,53 lire sterline.

Reclamantul consideră că la caz transportatorul, în persoana companiei SRL „Fly One”, nu și-a onorat obligațiile sale contractuale, a anulat zborul pentru cursa cu nr. 5F 615, Chișinău-Birmingham (Marea Britanie), programat pentru 31 august 2017, ora 12:25, neanunțând despre aceasta clientul.

Astfel, în situația în care reclamantul ajungea la 31 august 2017 la destinație, acesta urma să iasă la serviciu chiar a doua zi, ceea ce nu a fost posibil, iar ajungând pe data de 07 septembrie 2017, acesta a pierdut 5 zile lucrătoare, echivalentul a 594,3 lire sterline, ceea ce constituie venitul ratat. Suma dată reprezintă media dedusă din certificatele din salariu pe ultima perioadă.

Respectiv, pentru ultima lună de muncă, în patru săptămâni de zile sau 168 de ore de muncă, acesta a fost remunerat cu suma de 395+317+467,16+591,6 lire sterline, ceea ce constituie suma de 1 770,76 lire sterline. Respectiv, pentru o zi de muncă, acesta urma să primească 88,53 lire sterline ( $1\,770,76 : 20 \text{ zile} = 88,53$ ). În acest sens, de pe data de 01 septembrie 2017 până pe data de 07 septembrie 2017,

au fost 5 zile lucrătoare (88,53 lire sterline x 5 = 442,65 lire sterline), ceea ce constituie venitul ratat, menționat supra.

Totodată, efectul cumulativ al tuturor acestor incomodități s-a răsfrâns și asupra stării emoționale a reclamantului, care neajungând la timp la serviciu a fost muștrat verbal de șefi, ceea ce l-a defavorizat în fața administrației de la companie, astfel încât situația creată a influențat asupra comfortului psihic al reclamantului, ceea ce generează necesitatea unei compensații morale. Prin urmare, pârâtul, urmează să mai achite reclamantului și o sumă bănească în cuantum de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la SRL „Fly One” în beneficiul lui Dumitru Paraico suma de 400 euro cu titlu de compensație legală pentru anularea zborului, suma de 162,39 euro cu titlu de compensare a prejudiciului material exprimat în diferența costului biletelor la avion, suma de 443,65 lire sterline cu titlu de compensare a prejudiciului material exprimat în venit ratat, suma de 438 euro cu titlu de penalitate legală și suma de 2000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral. S-a încasat de la SRL „Fly One” în beneficiul statului taxa de stat, de plata căreia reclamantul a fost scutit la depunerea acțiunii prin efectul legii, în sumă de 878 lei. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Fly One”, fiind casată hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, anularea cursei s-a datorat defecțiunii tehnice a aeronavei SRL „Fly One”, circumstanță care a dus la anularea acesteia din cauza pericolului de securitate a zborului, circumstanță pe care legislatorul o califică ca fiind întemeiată, ce justifică anularea cursei sus indicate, or operatorul aerian nu și-a putut asuma în mod nepremeditat și iresponsabil operarea cursei cu o aeronavă care avea o neconformitate tehnică și care putea duce la o prăbușire a eventualului aparat de zbor.

Altfel spus, SRL „Fly One” poate fi supusă răspunderii și reparării prejudiciul cauzat doar cu vinovăție, la caz nefiind constatată vinovăția companiei aeriene, circumstanțe de fapt și de drept care exclud achitarea compensației pasagerului Paraico Dumitru, or potrivit dispozițiilor pct.14 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012, operatorul aerian nu este obligat să plătească compensații în conformitate cu capitolul V din prezentul Regulament, în cazul în care poate face dovada că anularea este cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor posibile, situație similară celei din speță, or apelanta a făcut dovada că anularea cursei aeriene a fost cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate, motiv pentru care urmează a fi absolvită de răspundere în acest sens.

La 26 iulie 2019, Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru, a contestat cu recurs decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele

importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată, precum și faptul că decizia instanței de apel este contradictorie.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admise integral pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată.

La 13 septembrie 2019, SRL „Fly One”, prin intermediul directorului general Mircea Maleca, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 aprilie 2019 și expediată participanților la proces la 27 mai 2019 (f.d. 124), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 26 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2019 a Completului Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru, va casa decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și va menține hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, la 24 februarie 2017, Dumitru Paraico a procurat de la SRL „Fly One” un bilet electronic pentru cursa Chișinău-Birmingham (BHX). Prețul biletului a constituit 48,70 Euro, iar plecarea trebuia să aibă loc la 31 august 2017, ora 12.25 (f. d. 9).

Atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, SRL „Fly One” a recunoscut că fără informarea consumatorului a fost anulată cursa aeriană. Astfel, pentru a ajunge

la destinație, recurentul a procurat bilete la cursele Chișinău-Veneția și Veneția-Bristol (BRS), cu prețul total în sumă de 211,09 Euro (f.d. 16-20).

Totodată, recurentul a prezentat înscrișuri din care rezultă că este angajat la PMP Recruitment la Culina Logistics în Avonmounth ca operator de depozit, realizând un venit în mărime de 5 072,38 Lire sterline în perioada 24.05.2017-28.08.2017 (f.d. 26-31).

În așa mod, din cele constatate, Colegiul lărgit conchide că recurentul, în calitate de consumator, a procurat un bilet la avion de la compania aeriană intimată, care acționa în calitate de prestator. Serviciile de transport nu au fost prestate, urmare a anulării zborului, iar recurentul, pe de o parte, a procurat alte bilete pentru a ajunge la destinație, iar pe de altă parte, a ajuns cu câteva zile mai târziu la locul de muncă.

Este relevant faptul că, intimata nu a prezentat probe care să confirme că ar fi preîntâmpinat recurentul despre anularea zborului programat pentru 31 august 2018, iar în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, cu atât mai mult că dreptul de compensare pentru pasageri reprezintă un principiu, iar derogarea de la acesta se face doar dacă circumstanțele invocate de operatorul aerian pot fi calificate, în baza probelor prezentate de către acesta, ca excepționale, condiție însă ce nu se atestă la caz.

În drept, conform punctelor 13-15 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012, în cazul în care pasagerii sunt informați despre anulare, acestora li se oferă explicații privind posibilitățile de transport alternative. Operatorul aerian nu este obligat să plătească compensații în conformitate cu capitolul V din prezentul Regulament, în cazul în care poate face dovada că anularea este cauzată de împrejurări excepționale care nu au putut fi evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor posibile. Sarcina dovedirii faptului că pasagerul a fost într-adevăr informat despre anularea zborului, cu indicarea momentului precis, revine operatorului aerian.

Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului că intimata nu a prezentat probe din care pasagerii și instanțele să desprindă existența unor defecțiuni tehnice, care erau mai presus de voința și buna diligență a transportatorului și care în mod normal sub nici o formă nu puteau fi prevăzute.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul intimatei cu referire la justificarea anulării cursei ce a survenit ca urmare a defecțiunilor tehnice a aeronavei, or, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, SRL "Fly One" nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente și concludente în confirmarea celor invocate.

Pornind de la împrejurările speței, Colegiul lărgit pune în evidență faptul că siguranța zborurilor cu aeronava este, fără îndoială, o prioritate principală a oricărei companii aeriene și această cerință este în interesul tuturor, fiind o obligație indiscutabilă a transportatorului. Având în prim-plan acest obiectiv major al transportatorului aerian, în viziunea Colegiului, face a fi înțelese cazurile de contramandare (anulare) a zborurilor, pe motiv de siguranță.

Totuși, potrivit cadrului legal național și internațional, companiile aeriene au un șir de obligații față de pasagerii săi, iar indiferența totală a transportatorului și lipsa de minim respect față de clienți, în legătură cu anularea rutei, nu poate fi justificată

și nici tolerată.

Aici Colegiul punctează că formula în care intimata SRL "Fly One" a încercat să justifice anularea zborului și, implicit, abaterile de la executarea corespunzătoare a obligației din contractul încheiat cu recurentul, este una pur declarativă, lipsită de probe care să demonstreze cert că anularea nu-i poate fi imputată și că în realitate circumstanțele care au dus la contramandarea zborului erau, în exclusivitate, imprevizibile și țineau real de grija de siguranță a pasagerilor.

Din acest punct de vedere instanța de recurs va respinge aceste alegații, ca fiind impertinente.

În același context, Colegiul lărgit reține și jurisprudența relevantă în materie a Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 noiembrie 2009) care la examinarea cauzei Christopher Sturgeon și alții împotriva Condor Flugdienst GmbH și Ștefan Bock și Cornelia Lepuschitz împotriva „Air France” SA, a specificat că Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că o problemă tehnică survenită la o aeronavă, care determină anularea sau întârzierea zborului nu intră în sfera noțiunii de împrejurări excepționale, decât în cazul în care această problemă este urmarea unor evenimente, care, prin natura sau originea lor, nu sunt inerente exercitării normale a activității operatorului de transport aerian vizat și scapă de sub controlul efectiv al acestuia.

Astfel, pe cale de consecință, instanța de recurs deduce că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile pct. 12 și pct. 14 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, care exonerează operatorul aerian de plata compensației.

Conform Capitolului V, punctul 18 lit. b) din același Regulament, când se face trimitere la prezentul capitol, pasagerii primesc o compensație în valoare de 400 euro pentru toate zborurile cuprinse între 1500 și 3500 kilometri. Totodată, instanța de recurs a stabilit că distanța ortodromică dintre aerodromurile Chișinău (KIV) și Birmingham (BHX) este de 2278 km (f.d. 25). Astfel, pretențiile recurentului cu privire la încasarea compensației legale în sumă de 400 Euro, urmează a fi admise integral.

Potrivit art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Potrivit art. 610 alin. (1) și (2) din Codul civil, despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atât prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cât și venitul ratat. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

Ținând cont de circumstanțele de fapt constatate cu privire la diferența de cost a biletului pe care l-a cumpărat inițial recurentul comparativ cu biletele procurate ulterior pentru a ajunge la destinație și având în vedere prevederile art. 602 din Codul civil, precum și de prevederile art. 20 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorului, Colegiul lărgit consideră întemeiată concluzia primei instanțe de a admite integral și pretenția lui Dumitru Paraico cu privire la încasarea sumei în mărime de 162,39 Euro cu titlu de compensare a prejudiciului material exprimat în diferența costului biletelor la avion.

De asemenea, reieșind din totalitatea înscrisurilor anexate la materialele cauzei, recurentul a probat că este angajat și salariul încasat în perioada angajării, din aceste considerente prima instanță corect a admis integral și pretențiile cu privire la încasarea sumei în mărime de 443,65 Lire sterline cu titlu de compensare a prejudiciului material exprimat în venit ratat. La acest capitol, nu pot fi reținute argumentele intimății cu privire la faptul că recurentul a profitat de anularea zborului și, drept rezultat, și-a organizat o vacanță la Veneția, or, aceste argumente sunt declarative, fără a fi însoțite de probe care să le confirme.

Mai mult, deoarece intimata nu a restituit contravaloarea biletului achiziționat de recurent, din contul SRL “Fly One”, în beneficiul lui Dumitru Paraico, urmează a fi încasată suma în mărime de 438 Euro cu titlu de penalitate legală. Pretenția respectivă a fost admisă parțial de către prima instanță, din motivul că penalitatea legală trebuie calculată conform art. 268 lit. a) din Codul civil, adică pentru 180 de zile, dar nu pentru 376 de zile, după cum a pretins recurentul în acțiunea sa.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit reține prevederile art. 32 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor, potrivit căruia, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (7) și (20) și art. 18<sup>1</sup> alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului.

Totodată, potrivit art. 20 alin. (5) și (6) din Legea privind protecția consumatorilor, prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului. Pentru repararea prejudiciului cauzat consumatorului, acesta trebuie să facă dovada prejudiciului.

Cu referire la pretenția recurentului de reparare a prejudiciului moral, prin prisma normei citate supra, Colegiul lărgit consideră corectă și echitabilă soluția primei instanțe de admitere parțială a acestei pretenții și de încasare a sumei de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Suplimentar, este de menționat și faptul că, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, Colegiul va menține și soluția primei instanțe cu privire la încasarea din contul SRL “Fly One” în beneficiul statului a taxei de stat, de plata căreia Dumitru Paraico a fost scutit la depunerea acțiunii prin efectul legii.

Astfel, ținând cont de cele expuse, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că soluția primei instanțe cu privire la admiterea parțială a cererii de chemare în judecată înaintată de Dumitru Paraico, este una întemeiată.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru, de a casa decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Dumitru Paraico, prin intermediul avocatului Marcel Moraru.

Se casează decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Paraico către SRL „Fly One” cu privire la încasarea compensației legale în cuantum de 400 de euro pentru anularea zborului, încasarea prejudiciului material în cuantum de 162,39 euro pentru diferența de bilet, încasarea venitului ratat în cuantum de 442,65 lire sterline, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,  
Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Galina Stratulat,

Nicolae Craiu,

Victor Burduh,

Svetlana Filincova